

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: *DUMINEC'A.*

<p>PRETIULU ABONAMENTULUI. Pentru Austro-Ungari'a: Pe unu anu 5 fl.—cr., pe 1/2 anu 2 fl. 50 cr. Pentru Romani'a si strainetate: Pe unu anu 14 fr., pe jumetate anu 7 franci.</p>	<p>PRETIULU INSERTIUNILORU: Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.; si mai sus 5 fl. v. a.</p>	<p>Correspondentiele se se adreseze Redactiunei „BISERIC'A si SCÓL'A.“ Er banii de prenumeratiune la TIPOGRAFIA DIECESANA in ARAD.</p>
--	--	---

Influinti'a preotului si invetiatorului asupra poporului.

Doctrinile si principiile evangelice sunt pentru fiecare omu cea mai puternica arma, o arma, prin carea infruntamu necazurile, si ne facem cale pentru o viétia mai buna, pentru indestulire pre pamentu si fericire dincolo de mormentu.

Aceste doctrine petrundu, si intra in inim'a poporului numai atunci, cand ómenii, cari le manuéza, ómenii, cari le propaga, sciu se-si cascige asupra celor'a, caror'a le propaga o influentia cât mai mare.

Si nu putem dice, ca preotii si invetiatorii nostri nu ar avé acésta influentia asupra poporului precum nu putem dice, ca intre preotii si invetiatorii nostri nu ar esistá acelu reportu de dragoste, carele este fundamentulu, pre carele se baséza influenti'a si puterea bisericeii.

Dar cand este vorb'a de acestu frumosu reportu, nici odata nu se póte face de ajunsu, totdeun'a se mai póte adaoge câte cev'a.

Si avem trebuintia, cá acestu cev'a se-se adaoge in mesura cât mai mare.

Bas'a, pre carele edifica, si prin carea realiséza biseric'a si scól'a idealele sale, este neaperatu iubirea, pre carea sciu se si-o cascige in poporu, in inim'a poporului ómenii, cari lucra in servitiulu acestoru doue sfinte institutiuni.

Acésta iubire este inse efectu, nu este cauza. Si pentru cá se-se produca acestu necesariu efectu, este de lipsa, cá preotulu si invetiatorulu se faca cât mai mari servitie poporului.

Si nu se póte negá preotii si invetiatorii nostri facu totu ceea ce-se póte; ér daca remane câte cev'a nefacutu, aceea este, ca póte ca nu observamu, nu studiámu cu destula rigóre si precautiune totu ceea ce-se petrece in viétia poporului nostru.

A observá si a studiá este inse forci'a de viétia a preotului si invetiatorului. Trebuie se vedemu, si-se scimu totu ce-se petrece in poporu, pentru cá astfelu se aflámu modulu, prin carele se inducem

doctrin'a evangeliei in inim'a poporului nostru combatendu relele, ce le vom observá si promovandu binele.

Evangelia a Iul Christos este uniculu indreptariu siguru, carele intre ori ce imprejurári conduce pre omu pre calea binelui si fericirei. Petrundiendu preotulu si invetiatorulu in inim'a poporului cu aceste doctrine sfinte nu-se póte, cá sórtea si starea lui se nu se indrepteze vediendu cu ochii in spre mai bine; ér acestu bine realizatu si realisandu in poporu si prin poporu si-va produce ródele sale, intre cari celu dantaiu va fi iubirea si increderea poporului in preotii si invetiatorii sei, si prin aceste doue ne va dá totu de odata si influenti'a, ce trebuie se-o aba preotulu si invetiatorulu asupra poporului.

De unde urméza, ca indata ce semte cinev'a, cá preotu si cá invetiatoriu, ca nu are destula influentia asupra poporeniloru sei, — totdeun'a se privésca mai antaiu la sene, si-se esamineze, daca a facutu densulu indestul chiamárii si detorintieloru sale; si anume daca a observatu densulu cu destula atentiune viétia poporului: scaderile si necazurile lui, precum si modulu, cum se desvólta, si cum scie se-si urmeze calea spre perfectiune si fericire; si apoi cum s'a scutu densulu aflá in situatiune, cum adeca a scintu se vestésca si-se petrunda in inim'a poporului cu doctrinele evangeliei. Acést'a este dupa noi unic'a cale, prin carea vom poté satisface pre de o parte chiamárii, ér pre de alt'a vom poté se-ne sustienemu, si marimu influenti'a in faci'a poporului.

Discursu funebru

pronunsiatu de directorulu Stefan Iosif la inmormen-tarea regretatului profesoru si conrectoru Dr. Nicolau Popu.

Jalnici ascultatori!

O stea luminósa se ascunse pentru tot-deuna sub ingustulu orizontu alu culturii nóstre locale-nationale. Unu institut de crescere si invetiamentu se imbraca

in doliu, stindardulu negru din frontispiciu anuntia lumii trist'a scire, ca unu sacerdote devotatu din convinctiune luminarei tinerimei studiöse; unu luptatoru neobositu, conscientiosu, brav si totusi desinteresatu parascesce aren'a de lupta — preotulu museloru trebue se se retraga pentru vecie dela vatr'a sacra, la care a adusu in cursu de 22 ani sacrificiulu celu mai curatu, sacrificiulu luminarei si nobilitarei tinerei generatiuni, ce este chemata a ne ocupa locul. — Dr. Nicolau Popu, conectoru si profesoru gimnasialu a apusu pentru tot-deuna dintre noi.

Când privescu la acestu tristu sicriu, carele cuprinde in sine remasitiile supuse stricaciunei ale barbatului stimatu si iubitu, cuprins de o adâncă mahnire me întrebü: „Implinitu-si-au decedatulu cursulu normalu alu vietii, ca la limitele ei pusu de natura, incarcatu de ani si de merite sa tréca din lumea acést'a plina de vanitate si reutate intr'o lume póte mai frumósa si nobila, unde iubirea nefatiarita, pacea neturburata si-a facut locasiu statornicu? Respunsulu lu-citescu de pe buzele si din fati'a tuturor celoru-ce l'au cunoscutu, l'au stimatu si l'au iubitu. Nu — nu. Elu s'a dus prea de timpuriu din mijloculu nostru. In puterea etatii virile o suflare agera de vânt pestifer i-atacã viétia. Svêrcolindu-se intr'unu vârteju mortiferu in cursu de 4 ani, resista morbului aducënd si el insusi, famili'a lui, ba chiar si institutulu sacrificiu a-l smulge, deca s'ar puté din ghiarele unui morb fórte insielatoru si a-l redá familiei sale, scólei, amiciloru si cunoscutiloru — a-l redatiunei si bisericiei sale, alu carora fiu credinciosu si devotatu era. In zadar — opintirile tuturor celoru-ce l'au stimatu si l'au iubitu n'avura succesulu doritu. Elu sucumbe. Si éta-ne adunati in jurulu acestui jalnicu sarcofagu, cá se depunemu la locul de eternu repaosu trupulu lui gingasiu, mladosu, dar' fara viétia, fara suflare, — unu simulacru fidel al caducitati fientiei omenesci.

In aceste ultime momente, când omulu cugetatoriu vede in mórtea unui omu de valóre científica si culturala apunerea unei lumi, este datoru a nóstra celoru-ce am statu in relatiuni de aprópe cu decedatulu a ne reamintí momente remarcate din viétia lui.

Cer deci indulginti'a D-vóstra, jalnici ascultatori, a-mi impliní si acésta datorintia. Inzestratu cu calitati distinse Dr. N. Popu inca de copilu prevestea cerculu restrensu familiaru, ca el va devení barbatu insemnatu. Fiulu de preotu de timpuriu se indeletnicü cu cântarile bisericesti dispunënd de o voce fru-

mósa si plina de metalu, si tocmai cu vocea acést'a era chemat se se distinga, sa fie decórea societatii de musica, la a carei intemeiare si desvoltare ulterióra a lucratu din tóta inim'a, si cu devotamentulu insusitu nobilului seu caracter. Se potea cá unu talentu musicalu se nu apuce pe cararea culturii? El percurgendu clasele inferióre ale ténêrului gimnasiu romanu din Brasiovu trecu la gimnasiulu confrate evangelic-luteranu din locu spre completarea studiilor secundare.

Inzestratu cu frumóse cunoscintie, ténêrulu Popu de cea mai buna sperantia si cu aspiratiuni infocate pentru cultur'a némului nostru romanescu, se decise el de el chiar contra dorintiei tatalui seu, carele voia ca uniculu seu fiu de parte barbatésca sa intre in cleru, se decise dicu a urmá sciintiele filosofice la Universitatea din Vien'a, ca mai tardiu sa se faca profesor la ténêrulu institutu creatu pe timpulu studiului lui si sustienutu cu multe jertfe. Adese ori ne dicea cu surisulu umoristicu, caracteristicu lui chiar in dile de amara deceptiune: „Eu vedeam in profesorii mei nisce luceaferi, nisce atleti ai luminarei némului nostru romanescu si chiar acést'a fu motivulu de me dedicai frumósei dar' spinósei cariere de dascal.“ Prin staruintia si zelu neobositu devenindu doctoru in filosofia se facu profesoru de istoria si geografia la gimnasiulu nostru intr'unu timp, când acestu institutu era in cursul desvoltarei sale. —

Cu ce zelu si devotamentu a lucratu el mai bine de 2 diecenii jertfindu la altariulu sacru alu institutului, carele in timpul functionarii sale ca profesor si conectoru trecu prin multe si grele cercari se o spuna colegii sei, se o vestesca „urbi et orbi“ numerosii sei elevi, respanditi prin tóte unghiurile, pe unde se aude dulcele si armoniosulu graiu romanescu.

Mie mi-amu rezervatu a accentua in câte-va linii activitatea literara si oficiósa adm. a regretatului meu colegu. Aplicatu cá profesor in anulu 1866 dupa câti-va ani de pracsã observând ochiulu lui ageru ca pe terenulu istoricu si geograficu s'a lucratu aici in patri'a nostra in limb'a materna prea putienü, lucrà mai multe manuale menite a umplé unu golu in literatur'a nóstra didactica pentru scólele poporale. Cartile doctorului Popu obtienendu aprobarea locurilor mai inalte se respândira in curend prin tóte unghiurile, pe unde numai se afla scóle poporale romane. Pentru gimnasiu lucrà o istoria universalã pentru incepetori. Ultim'a sa opera este Monografi'a Brasiovlui.

Pe langa aceste lucrari de valoare didactica regretatul decedatu scris o multime de articuli in foile de di si in cele periodice de cuprins variu, din care respira idei lamurite, simtieminte curate pentru tot ce e nobilu, frumosu si adeveratu. El era activu si a-costa activitate si-a estins'o pana in ultimele momente ale functionarei sale, scriind articuli in foi periodice despre educatiunea feteloru la romani.

Déca vom combiná activitatea sa seriósa si plina de devotamentu in servitiulu educatiunii cu activitatea sa literara restrensa ce e drept, dupa mijlócele de care dispunemu noi inca si in diu'a de astiadi — putemu afirma ca profesorulu Popu, carele si alt cum era factoru principalu alu culturei nóstre sociale din Brasiovu, — si-a impletitu o frumósa cununa — si-a deschisu o frumósa pagina in analele institutului, si si-a asigurat o pia memoria in inimile sincere ale amiciloru, cunoscutiloru si stimatoriloru sei din apropiere si din departare. Si la el se póte aplica frumósa dicere a poetulu Horatiu : „Non omnis moriar.“ Nu voui perí de totu.

Intorcéndu-me a ilustra activitatea sa oficiósa ca Conrectoru si secretaru alu reuniunei femeiloru romane din Brasiovu voui dice cu totu dreptulu : Elu era unu dibaciu si zelosu oficiantu ; in momente grave consiliile lui intiepte, staruinti'a s'a de feru, perseveranti'a si tactulu seu finu erau insusiri, cu care se distingea, storcéndu stim'a si respectulu celoru indiferenti si secerand dupa meritu laud'a, buna-vointi'a si iubirea cercuriloru competente si ale colegiloru sei. —

Când me cugetu la miculu numeru de barbati devotati din totu sufletulu chemarei apostolesci, inim'a mi se rupe de tristetia, căci, Domnilor ! perdem unu stálpu puternicu alu scóleloru nóstre !

Se versamu deci o lacrima ferbinte la mormentulu lui. Virtutile lui cá barbatu de litere, cá pedagogu bunu, ca omu plinu ce vioiciune si de humor, cu care adese-ori inveselea órele de tristeti'a séu melancolia ale amiciloru si cunoscutiloru sei recreându ne spiritulu agitat de grijile si necazurile dilei — servésca de modelu tinerei generatiunii — chemate a umplé golulu ce indura prea curénd corpulu nostru didacticu prin mórtea regretatulu nostru colegu.

Memori'a fapteloru lui ne este scumpa si nenitáta. Elu va traí in operile lui, ér' virtutile lui voru inflóri si voru produce fructe nobile si frumóse in tinerile 2 ramurele ce cata sa se deslipésca de langa

odinióra vigurosulu si pana in fine mladiosulu stejar — de langa scumpulu seu parinte !

Have anima pia !

Jubileulu

de cincidieci de ani de preovia alu parintelui protopresviteru *Petru Chirilescu.*

Chisineu, in 15/27. Sept. 1888.

Domnule redactoru ! Astadi a serbatu aici in Chisinen clerulu si poporulu din tractulu Chisineului jubileulu de cincidieci de ani de preotia alu iubitului si bine meritatulu parinte protopresviteru Petru Chirilescu. A fost o rara serbatóre diu'a de astadi, o serbatóra detorita cultulu detorintiei implinite cu demnitate din partea parintelui protopresviteru jubilate. Si preotimea si inteliginti'a din tractu a sciutu se dea astadi espressiune acestui cultu intr'o forma, din carea s'a vediutu, cât de strense sunt legaturile de dragoste dintre clerulu si poporulu tractualu si protopresviterulu seu, precum si dintre protopresviteru, cleru si poporu si superioritatea diecesana.

Serbatórea s'a inceputu cu unu servitiu divinuu solemn, oficiatu in biseric'a din locu de catra parintii : Moise Mladinu, Petru Biberea, Augustin Belesiu, Iosif Bejanu si Aureliu Varg'a, si de parintele protodiaconu Ignatiu Pap — fiend de facia parintele protopresviteru jubilate, preotimea tractuala, multime de poporu si inteligenti din tractu si din tractele vecine între cari am vediutu si pre parintele protopresviteru alu Siriei Georgiu Popoviciu si pre asessorulu consistorialu Augustin Hamsea si pre altii, de aseminea si pre reprezentantii autoritáti politice si justitiare din Chisineu.

Biseric'a era frumosu decorata cu ramuri verdi, si totalu se presentá in bisericu in haina de serbatóre.

La finea santei liturghii parintele Iosif Bejanu rosti unu frumosu discursu, in carele espuse greutatea chiamárii preotiesci, si in numele preotiei si poporulu tractualu multiemí parintelui protopresviteru pentru bunele servitii prestate bisericiei functionandu cu credintia si devotamentu 50 de ani cá preotu si 25 de ani cá protopresviteru, si totu de odata felicitandu-lu si rogandu pre Ddiu se-lu tiena inca multi ani intregu sanatosu bisericiei si poporulu seu.

Terminandu parintele Bejanu discursulu seu, intregu publiculu erupse in o insufletita urare de : „se traiesca“, si dupa ce corulu intoná cantarea „multi ani“ — luandu cuventulu parintele protopresviteru jubilate tienú unu discursu petrunderiu si atât de nimeritu, cum scie se verbésca numai inim'a semtitória a unui demnitaru bisericescu incaruntitu intru seversirea binelui pre terenulu celu greu bisericescu, scolaru si fundationalu. Parintele protopresviteru mai autaiu multiemí clerulu si poporulu pentru iubirea

ce o-a manifestatu si cu acésta ocaziune cá si tot-deun'a facia de densulu, — apoi continuà cam in urmatoriulu modu :

„Daca am ajunsu acésta etate, si daca am potutu servi bisericeii si poporului 50 de ani cá preotu si 25 de ani cá protopresviteru nu este nici decát meritulu meu ; ci eu privescu in faptululu acest'a numai unu daru dela Dumnedieu. A voitu Ddiu se potu servi acestu lungu timpu bisericeii si natiunei mele. Si marturisescu, ca nu inzadar m'am ostenitu, prin lucrarea mea in vii'a Domnului, ostenelele mele le vedu resplatite intru prisosintia in complacerea ce mi-o am caseigatu inaintea superioritáti mele si in iubirea Dvóstra, a clerului si poporului tractualu.“

Continuandu acestu discursu parintele protopresviteru dete unu frumosu sfatu pastoralu atât preotiloru, cât si poporului. Catra preoti dise, ca da scie, si cunósce greutátile slujbei acesteii'a, dar s'a convinsu, ca prin zelu si serguintia omulu le póte face tóte, si apoi vrednicu este lucratoriulu de plat'a s'a, resplata mare potem luá toti pentru faptele nóstre, cand vom dobendí increderea superioritáti si iubirea poporului ; ér poporului i-dise, ca alipirea catra bisericeii'a mama si viéti'a in legea Domnului este puterea lui ; de áceea acésta alipire si viétia i-o recomenda si cu acésta ocaziune solemna.

Terminandu róga vorbitoriulu pre preotimea si poporu, cá si in timpulu, ce i-lu va mai dá Ddiu, cá se-lu petréca aici pre pamentu, se-lu sprijinéscu intru implinirea grelei sale chiamári cu aceeasi iubire si bunavointia. Apoi terminandu cu cuvintele be-tranului Simeonu : „Acum slobodiesce pre robulu teu stepane,“ multiemí lui Ddiu pentru „tóte câte i-au facutu,“ si in manile Atotputernicieii Sale depuse sórtea si viéti'a s'a ulterióra.

Sub intregu acestu discursu lacrimi de bucuria inundá ochii celoru de facia, cá si pre ai vorbitoriulu jubilate. In intréga bisericeii'a era o emotiune generala, in carea se esprimá iubirea dintre vorbitori si cei de facia.

Dupa acestu discursu parintele vorbitoriú oficiá unu Te-Deunu, ridicandu rugatiuni de multiemita pentru facerile de bine, de cari l'a facutu partasiu pre densulu si preotimea si turm'a cuventatória, incredintiata pastoriei sale. Dupa acestu Te-Deum merse parintele protopresviteru insotitu de intregu publiculu in scól'a nóstra confessionala, unde primí felicitárele din partea diferiteloru corporatiuni, precum si din partea amiciloru si aderintiloru sei.

Din partea Pré Santiei Sale, parintelui Episcopu alu Aradului fú felicitatu jubilentulu prin parintiú Augustin Hamsea si Ignatiu Pap.

Dupa acést'a urm'a unu banchetu aranjatu in localitátile casinei, la care au participatu in frunte cu jubilentulu unu publicu alesu in numeru de aproape 200 persóne. La banchetu s'au tienutu mai multe toastu, dintre cari amintimú, ca jubilentulu a

toastatu pentru Maiestatea S'a si august'a casa domnitória, parintele Grozd'a din Simandu a toastatu pentru Escelenti'a S'a, parintele Archiepiscopu si Metropolitu Miron Romanulu, parintele Avramu din Misc'a pentru Pré Santi'a S'a, parintele Episcopu Ioan Metianu, pentru jubilate a toastatu in numele preotiei si poporului tractualu par. Aureliu Varg'a din Socodoru, in numele autoritátiloru civile, judele regescu dlu Alecsandru Tabajdi, ér in numele Pré Santiei Sale, parintelui Episcopu alu Aradului si in numele bisericeii toastu pentru jubilate asesorulu consistorialu Augustin Hamsea. Au mai urmatu apoi si alte toastu pentru preotimea tractuala si poporu, si pentru corpulu invetiatorescu.

Sub decursulu mesei se cetira apoi multe telegrame de felicitare vénite dela persóne de distinctiune la adres'a jubilentului.

Asteliu s'a serbatoritu acésta insemnata di, vedindu-se ca la noi fapt'a buna si meritulu se pre-tiuesce, si ca inteligintia si poporu, toti scimú, se ne dámu tributulu de recunoscintia barbatiloru, cari servescu cu demnitate causele cele mari ale bisericeii si scólei nóstre.

Terminandu me asociézu si eu bucuriei generale a preotiei si poporului din tractulu Chisineului ; si felicitandu pre jubilate, pre vredniculu parinte protopresviteru Petru Chirilescu, rogu pre Dumnedieu, cá se-lu tiena inca multi ani intregu sanatosu in fruntea clerului si poporului, incredintiatu pastoriei sale.

Unulu din cei de facia.

Cuventare

rostita de preotulu Iosifu Bejanu in biserica gr. or. romana din Chisineu, la 15. Septemvre 1888. cu ocaziunea serbarii iubileului de 50 ani ai preotiei parintelui protopresviteru tractualu Petru Chirilescu.

„Mergendu invetiati tóte popórele.“ (Mat. XXVIII. 19.)

Prea stimatiloru Ascultatori ! Inalta si sublima e chiamarea preotiesca, santu si nobilu e scopulu ei ! Asia este, cá ci Mantuitoriulu nostru Isus Christos — carele a fostu celu mai mare preotu si primul invetiatoriu, insusi i-a pusu bas'a ; elu a aretatu apostoliloru si urmatoriloru acelor'a calea, ce au se-o percurga in viétia ; elu li-a desfasuratu programulu, ce au se-lu urmarésca in mijloculu popóreloru !

Daca vomu face Iub. Asc. ! o privire fugitiva preste neamulu omenescu de pe faci'a pamentului, si vomu cercá : óre ce este scopulu miscáriloru si tuturor fapteloru, prin cari neamulu omenescu arata semnu de viétia pre pamentu ? negresitu ne vomu convinge despre adevarul necontestabilu : cá scopulu activitáti si preste totu scopulu vietuiri neamului omenescu pe rotogolulu pamentului nu este altulu, decatu — invetiarea continua, desvoltarea si perfectionarea mintii, cá prin trens'a se ajunga si-se devina la scopulu supremu, carele este : cunoscintia de Dumnedieu.

Din privirea acést'a scurta preste neamulu omenescu ne potemu convinge Préstimatiloru Ascultatori ! despre

sa'utea si sublimitatea cuvintelor Mantuitorului nostru Isus Christosu adresate catre apostolii sei: „Mergendu, invetiati tóte popórele“ prin cari cuvinte a indemnato pre apostoli, ba chiaru li-a impusu detorintia a se invetie popórele, cá astfeliu prin invetiatura se cunósca pre Dumnedieu.

Mantuitorulu nostru Isusu Christosu a trimisu pre apostolii sei ca se destepte, se luminaze si se invetie popórele; a insarcinatu pre apostoli si pre urmatorii lor cu misiunea santa si sublima, cu care l'a insarcinatu si investitu Parintele seu celu cerescu, dicendu-le „Precum m'a trimisu pre mine Tatalu si eu ve trimitu pre voi.“ (Ioanu XX., 21.)

Dumnedieu Tatalu — in a carui'a mana atotu puternica e pusa sórtea si destinulu omenimei, si carele nu si uita de creatiunea sa alésa — a trimisu pre Fiulu seu unulu nascutu, pre Domnulu nostru Isusu Christosu ca se conduca neamulu omenescu la limanulu fericirei: l'a trimisu ca se santiésca pamentulu si se-i ridice pre ómeni din pierzare la fericirea cea netrecatóre; l'a trimisu se propuna omenimei invetiatur'a cea mantuitoare; l'a trimisu, ca omenimea — ce érá intru intunerecu — se-o aduca la lumin'a credintiei celei adeverate; la trimisu, ca se mantuésca neamulu omenescu din sclavi'a, in carea caduse prin pecatu, si se-lu redice érási la demnitatea s'a; la trimisu, ca se ne indrepte cu esemplulu seu, se lumineze cu invetiatur'a sa, se ne invetie adevarulu si se ne dea viétia; l'a trimisu, se restabilésca moralitatea pre pamentu, ca astfeliu se faca demnu neamulu omenescu de fericirea imparatiei ceresci, castigata prin sangele celu scumpu alu Fiulu dumnediescu.

„Precum m'a trimisu pre mine Tatalu si eu ve trimitu pre voi“ dice Christos apostoliloru si urmatoriloru acelor'a. — Merge ti si cu invetiaturile ce vi le-am datu renoiti omenimea de pe faci'a pamentului; inprasciati negur'a intunecósa a nesciintiei ce acopere pamentulu, si expanditi radiele luminei evangelice; desteptati neamulu omenescu si-i ridicati mintea la imperati'a cerésca, unde este adevarat'a fericire; pregatiti inimile ómeniloru la primirea invetiaturei ceresci; merge-ti si cu elocinti'a vóstra convingatóre indemnati popórele ca se tiena de adeverate tóte invetiaturile salutare, cari li-a descoperitu Dumnedieu in sant'a Scriptura si in traditiune; cuceriti sufletele ómeniloru si vestiti maririle lui Dumnedieu; strabateti in adenculu inimei popóreloru si unde veti afla vitiu, sterpiti-lu din radacina, si-lu inlocuiti cu virtutea, cu sunetulu puternicu al predicariloru vóstre chemati tóte popórele din tóte tierile cá se intre in corabi'a de mantuire; vine decati sufletele cele ranite prin pecatu, dandu iertare peccatorulu si conducendu spre calea virtutii; impartasiti-le santele taine,, care sunt isvórele nesecate de daru si binecuvantare, de santire si curatire; invetiati pre popóre poruncile mele si le fiti conducatori sinceri si adeverati dela leaganu pana la mormentu, ér la mormentu deslegati-le de legaturile cu care s'au legatu in viétia, cáci scrisu este: „carora veti iertá peccatele, se voru iertá lor“. (Ioanu XX. 23.)

Apostolii miscati si petrushi adencu de sublimitatea si santién'a cuvintelor dumnediescului loru invetiaturiu cu abnegare de sine si resolutiune santa, luminati cu suflarea stralucitóre de susu si inzestrati cu puterea primita dela duhulu santu, s'au latitu prin tóta lumea, cu invetiaturile loru cele dumnediesci au luminatu tot pamentulu si au strabatutu tóta lumea dela rasaritu pana la apusu, au binevestitu invetiatur'a evangheliei lui Christosu aducendu lumea in calea mantuirei, au aprinsu lumin'a credintiei la tóta faptur'a si astfeliu in midiloculu noptii intunecóse a mintii s'au ivitu radiele aurorii, ce au treditu

si desteptatu sufletele omenimei adormite la o viétia nóua fericita, in carea s'au mantuitu si se mantuescu toti cei ce asculta si implinescu invetiaturile lui Christosu.

Urmatorii apostoliloru Iub. Asc. ! sunt preotii, si asia ei cá urmatori ai apostoliloru au ereditu si detorintia de a padí de foculu celu santu aprinsu de Mantuitorulu nostru Isusu Christosu, cá flacar'a aceluia nici candu se nu se stinga; preotiloru li-sa datu misiunea nedispensabila a invetiá popórele in continuu, ca se nu uite nici candu, cá chiamarea neamulu omenescu este a cunósce pre Dumnedieu si a se apropiá de elu.

Va se dica, totu aceea ce Rescumperatoriulu si Mantuitorulu nostru Isusu Christosu a lucratu pentru saltea si fericirea vecinica a omenimei, a incredintiatu preotulu se faca, de unde invederéza, ca preotul e locutiitorulu lui Christosu, in numele carui'a vestesce cuventulu lui Dumnedieu, predica pacea si iubirea evangelica, veghéza asupra sufleteloru, conduce si cu lumina credintiei, primite dela Duhulu santu, indrépta si lumineza pre popóruulu seu in calea mantuirei. — Preotulu a ereditu misiunea grea — dar sacra si sublima — de-a supliní pre Domnulu nostru Isusu Christosu in midiloculu poporului; preotulu a ereditu misiunea grea — dar inalta a continuá oper'a santa a rescumperarii, a ajutá pre Christosu in lucrarea marétia a mantuirei sufleteloru; preotulu s'au datu puterea de susu a jertfi, a ierta peccatele, a inchide iadulu si a deschide cerulu. — De aceea dice Santulu Pavelu apostolu: „in loculu lui Christosu ve rugámu, cá si cum Dumnedieu v'ar rugá prin noi.“ (II. Corint. V. 20.)

O ! inalta, sublima chiamare ! Nu este pre pamentu chiamare asiá de marétia, ca chiamarea preotului; nu este pre pamentu asia demnitate, cu care se se póta asemena sublimitatea preotiei; nu este pre pamentu asia diregatoria santa, ca diregatori'a preotésca, ca-ci pana candu activitatea si puterea coloralate diregatori lumesci se estinde asupra lucrurilor pamentesci — trecatóre, activitatea si puterea preotului se estinde asupra lucrurilor se estinde asupra celor ceresci si vecinice, asupra sufleteloru nemurítóre. — Si oh ! nici nu póte fi ocupatiune mai placuta lui Dumnedieu si mai salutaru pentru omu, decatu conducerea sufletésca.

Dar Stimatiloru Ascultatori ! daca e inalta, santa si sublima chiamarea preotului, mari sunt detorintiele lui si grea e responsabilitatea ce-lu astépta naintea tribunalului cerescu, candu va dá socóta despre turm'a cuventatóre, incredintiata lui spre pastorire. — Si daca fie-care omu se ingrodiesce cugetandu la judecat'a lui Dumnedieu, avendu a respunde numai pentru sine, ce trebue se cugete preotulu, care are se respunda pentru sute si mii de suflete ! Si fericite de acelu preotu, carele va putea respunde cu consciinti'a impacata si liniscita: „Pre cari i-ai datu mie i-am paditu si nimenea dintru densii n'au peritu.“ (Ioanu XVIII. 9.)

Detorintiele principali ale preotului sunt: a invetiá poporulu si a-lu impartasi cu santele taine ale lui Christosu, conducendu-lu pe calea mantuirei.

Prim'a detorintia principala este a invetia si luminá poporulu in tóte impregiarile vietii, ca-ci tóta vietia poporului atatu de strinsu e legata de preotu, in catu nu existe relatiune in societatea omenésca, nu este intemplantu in cerculu familiaru, la care se nu fie obligatu preotulu a alergá si a concurge cu invetiatur'a si binecuvantarea sa. Indata ce se nasce baiatulu, preotulu e obligatu a-lu primi in santulu botézu, a lu-face partasiu darului castigatu de Mantuitorulu nostru Isusu Christosu si a-i primi marturisirea credintiei. — Crescendu baiatulu si ajungendu in etatea priceperii, preotulu e obligatu a-lu invetia, a-lu

introduce in principiile religiunii lui Christosu, si a implantá de timpuriu in inim'a lui moralulu crestinu.

Ajungendu baiatul in etatea junetiei, preotulu grabesce cu invetiaturile sale a-i aratá calea nevinovatiei si a-lu intari in virtutile crestinesci. — Candu apoi ajunge in etatea barbatiei, preotulu impartasindu-i tain'a santa a casatoriei, i-arata detorintiele ce trebuie se le observe in vietii conjugala si sociala, cá astfelu sè se faca membru demnu societatii omenesci si folositoriu familiei sale. — In fine ajungendu in etatea betranetiei, candu poterile lui cele sufletesci si trupesci incepu a slabi si betranulu — a carui frunte a incretit'o lungimea timpului si perulu i-l'au albitu multimea aniloru — siede obositu de sarcin'a vietii, preotulu are chiamarea si detorintia a santa a alergá la densulu cá se-lu consoleze, si se-i ridice sperarea la Dumnedieu.

Ca propagatoriu alu invetiaturei dumnediesci, preotulu are detorintia a vesti si a latí adeveturile evangheliei lui Christosu cu unu zelu nefrantu si demnu de chiamarea unui urmatoriu apostolicu, ca-ci scrisu este: „Vestescce cuventulu, stái asupra cu vreme si fara de vreme, mustra, cërta, indémna cu tóta rabadarea si invetiatur'a.“ (Timot. IV. 2.)

De unde urméza, cá preotulu are detorintia a nedispensabila a vesti a predicá invetiatur'a lui Christosu cu tóta tari'a; nici unu periclu se nu-i fie asia de mare, nici unu lucru asia de greu, in catu se-lu póta abate dela implinirea acestei detorintie sante; preotului nu-i este permis a ascunde séu a retacé a principiile si adeveturile evanghelice sub nici o imprejurare, fie aceea macaru catu de critica, ca-ci asia pretinde insusi Dumnedieu, candu dice: „Striga cu taria si nu incetá, cá trambiti'a ti-inaltia vocea t'a, si spune poporului meu pecatele lui.“

Preotulu e detoriu a intari in inim'a poporului virtutile crestinesci: credinti'a, sperarea si iubirea lui Dumnedieu, cari virtuti trebuie se fie plantate adencu in inim'a fie-carui crestinu adevratu; preotulu e detoriu a indreptá pre cei slabi, a mangaiá pre cei intristati, a ridica pre cei cadiuti, a intari pre cei ispititi, a vindeca pre cei bolnavi, a molcomi durerile si a sterge lacrimile celoru necajiti, a alergá intru ajutoriu celoru desperati de sórte, preotulu e detoriu a cercá tóte cáile si a intrebuintia tóte medilócele permise, cari ar promova fericirea poporeniloru sei; preotulu e detoriu ca prin invetiatur'a lui se abata pre ómeni dela reu si se-i indulcézca spre cercarea imperatiei ceresci; preotulu e detoriu, ca prin rugatiunile lui sè se intrepuna la Dumnedieu pentru intrég'a omenime din lume; preotulu ca conducatoriu in fruntea unui poporu — premergendu cu lumin'a faciei sale — e detoriu se nisuézca a cresce membrí demni bisericeii si religiunii lui Christosu, individi folositori patriei si némului omenescu, cetatieni buni statului.

A dóu'a detorintia principala a preotului este a impartasi poporului santele taine ale lui Christosu. Ca impartasitoriu alu tainelor, preotulu la més'a santului altariu seversiesce cea mai inalta si santa taina, unde Fiulu lui Dumnedieu se jertfesce spre mantuirea sufletelor credintiose. O! cu cata cucernicie si curatienia, cu ce inima impacata si cu ce sufletu liniscitu trebuie se se apropie preotulu de locul celu santu, unde se jertfesce Fiulu lui Dumnedieu prin manile lui si unde ostile ingeresci stau nevedinte imprejurulu santei cuminecaturi, care se impartasiesce crestiniloru spre intarire in credinti'a vietii de veci. — Cu cata pietate, credintia, iubire si demnitate trebuie se se apropie preotulu de més'a Domnului incungjurata de angerii, archangelii si de tóte poterile ceresci, cari aprinsi de foculu iubirei, prémarescu pre Domnulu si unde sub form'a paniei si a vinului e de facia insusi précuratu

trupulu si sangele Rescumperatoriului nostru Isusu Christosu. —

Apostolulu Pavelu cugetandu la lucrurile sante si maretie, ce apartienu chiamarei preotiesci, lu-numesce pre preotu „omulu lui Dumnedieu,“ si fórte corectu; cá-ci lucrurile cari are de a le seversá sunt cu adevratu lucruri dumnediesci. De unde urméza, cá preotulu fiindu elu omulu lui Dumnedieu trebuie se fie oglind'a cea mai curata, in care sè se reflecteze tipulu dumnediescu alu lui Christosu, dela carele a primitu puterea si lumin'a ce o latiesce intre poporeni si sei. Trebuie ca preotulu se fie tipu de moralitate si modelu de fapte maretie, cá astfelu se corespunda pe deplinu cuvintelor lui Christosu, carele dice: „Asia se luminez lumin'a vóstra inaintea ómeniloru, ca vadiendu frptele vóstre cele bune. se marésca pre Tatalu vostru celu din ceriuri“ (Mat. V. 16) si éras: „Fiti esemplu credinciosiloru in cuventu, in petrecere, in iubire, in credintia si in curatienia.“

Preotulu trebuie se fie inspiratu de adevaturile religiunii lui Christos si se fie infrumsetiata cu adevuratele virtuti crestinesci: credinti'a, speranti'a si iubirea, cá-ci numai petrunku si insufletitu de aceste mari si stralucite virtuti, va fi in stare a propagá invetiaturile cele vecinice ale evangheliei lui Christosu, pentru binele si fericirea turmei incredintiate lui spre conducere la pasiunea cea mantuitoare. — Credinti'a preotului trebuie se fie tare si nelatita in legea lui Dumnedieu si in propagarea ei, — Sperarea preotului are se fie pusa in Dumnedieu, dela care „pogóra tóta darea cea buna.“ — Iubirea preotului trebuie se fie indreptata catra Dumnedieu si catra deaprópele, cá-ci scrisu este: „Se iubesci pre Domnulu Dumnedieu tu din tóta inima ta, din totu sufletulu teu, din tóta virtutea ta si cu totu cugetulu teu; si pre de aprópele teu, ca insuti pre tine; fá acésta si vei fi viu.“ (Luca X. 27—28.)

Acésta se recere dela fiesce-carele crestinu, carele doresce a ajunge adevrata fericire vecinica, cu atatu mai vertosu dela preotu, carele — dupa dis'a apostolului — este omulu lui Dumnedieu.

Éca! in putiene cuvinte amu aratatu chiamarea si detorintiele principali a-le preotului.

La acésta chiamare santa a preotiei s'a invrednicitu si Préonoratulu Domnu protopopu alu nostru Petru Chirilescu, carele de 50 de ani prootiesce Domnului si poporului purtandu sarcin'a grea a apostoliei si pentru carele ni-amu intrunitu aici aatadi ca se-i serbamu iubilenlu si se-i aducemu omagieile nóstre pentru servitiile facute bisericeii si poporului nostru.

Si acumu permiteti-mi Reverendissime Domnule Protopresvitera se me adresezu catra Préonoratu Domnia Vóstra!

Din darulu lui Dumnedieu ati implinitu anulu alu 50 lea de candu — dedicandu-ve pre carier'a frumósa si subluma a preotiei — lucrati in víi'a Domnului, pastorindu cu credintia si cu dreptate; 50 de ani se implinira decandu primindu sacr'a misiune apostolica — propagati adevaturile si principiile invetiaturei dumnediesci, predicandu moral'a evangheliei la fii cei sufletesci, nutrindu-i cu panea mantuirei si adaptandu-i cu laptele credintiei celei adeverate; de 50 de ani serviti in biserica lui Christosu, lucrandu cu zelu si abnegatiune la opulu maretiu si salutaru alu regenerarii neamului omenescu; de 50 de ani respanditi dela altariulu Domnului luminá si invetiatura, intocmai precumu respandesce sórele radiele sale binefacátore; de 50 de ani — ca unu demnu si zelosu urmatoriu alu apostoliloru — pasceti turm'a cuventátore alui Dumnedieu cu cuventulu vietii, luminandu-o si conducendu-o pe calea, ce duce la portulu fericirei adeverate; de

50 de ani administrati santele taine ale lui Cristosu si impartiti binecuvantarea cerésca prin invetiaturile religiosemorale, deschidendu canalulu darurilor lui Dumnedieu si implorandu daru si binecuvantare peste lucrurile si ostenelele credintiosiloru fii sufletesci.

Activitatea Préonoratu Domnia Vóstra, desvoltata pre carier'a preotiesca, zelulu neobositu, diligintia si punctualitatea in oficiu, ni-sunt cunoscute tuturor'a. — De acea dorindu amu doritu se ajungemu acésta diua insemnata si momentósa, in carea se potemu dá expresiune sintiemintelorú nóstre de bucuria, ce le untrimu facia de Préonoratu Domnia-Vóstra, pre carele prevedinti'a cerésca v'a invrednicitu a purta oficiulu preotiescu in restimpu de 50 de ani si anca pana astadi cu punctualitate si exemplara diligintia.

Am venitu dara aici, Préonorate Domnule Protopépe! amu venitu cu bucuria pe fatia, cu iubire in inima si cu salutare pe buze, ca nisce fii adevarati, credintiosi si supusi, ca se Ve bineventamu ca pre unu barbatu vrednicu si muncitoriu conscientiosu in vii'a Domnului, carele ati incartitu in servitiile preotiesci.

Am venitu ca in acésta di de mangaere se impreunamu bucuria nóstra cu a Préonoratu Domnia-Vóstra, cà-çi acésta este diu'a carea a facut'o Domnulu se-ne bucuramu si se-ne veselimu in trens'a. — Astadi inimile nóstre a tuturor'a salta de bucuria, ajungendu a fi partasi serbarii iubilarie de 50 de ani ai preotiei Préonoratu Domniei Vóstre.

Amu venitu ca se iubilamu si-se serbamu serbato-re de bucuria. — Ne-am adunatu se-ve rugamu, ca se Ve bucurati cu noi din preuna si se-vé dicemu: „bucurate Pastoriulu adeverate! bucurate Parinte bune, vedindu-ti fii impregiuru-ti.“

Ne-amu adunatu aici, se-vi descoperimu iubirea, veneratiunea si supunerea nóstra.

Dreptu acea Préonorate Domnule Protopresvitere! noua préiubite Parinte! Fii credintiosi, clerulu si popó-rulu din tractulu acest'a, avendu in vedere servitiile ce le-ati facutu si le faceti bisericeii si némului nostru de unu siru lungu de ani, avendu in vedere meritele Préonoratu Domniei-Vóstre, castigate pe terenulu bisericescu si scolariu in specialu ca protopopu in restimpu de ani, avendu in vedere, cà prin administratiunea de unu adevaratu pastoriu alu turmei lui Cristosu, ati sustienutu prestigiulu si demnitatea bisericeii, a clerului si poporului din tractulu acest'a, ne-amu adunatu astadi in acésta casa alui Dumnedieu, ca se ve aducemu tributulu recunoscintiei si multiemitei nostre celei mai sincere, pentru ostenelele ce le faceti spre binele si prosperarea bisericeii si a poporului nostru.

Primiti deci, Ve-rugamu, — primiti omagieile nóstre, cele mai sincere, primiti felicitarile nóstre cele mai cordiali, primiti apromisiunea nóstra serbatorésca: cà vi-vomu pastrá pururia adenc'a nóstra iubire, veneratiune supunere si devotamentu.

Ér noi multiamindu lui Dumnedieu din adencurile inimiloru nostre, cà vi-a sustienutu viéti'a unu jumetate de seclu in oficiulu san'tu alu preotiei, rugámu pre pastoriulu pastoriloru, pre pastoriulu celu inaltu, pre Dumnedieulu parintiloru nostri, ca se vi mai tiena firulu vietii inca la multi fericiti ani, deplinu sanetosu, drept-in drep-tandu cuvntulu adevarului, spre marirea lui Dumnedieu si spre fericirea nóstra! Se traiti Préonorate Domnule la multi ani fericiti! Amin.

D i v e r s e.

* *Casu de focu.* In 10. Septemvre a. c. in comun'a Zeldisiu, cam pre la 10 óre deminéti'a au

isbucnitu focu in cas'a lui Ioan Giula, care numai decát se estinse preste 3 case, — nimicindu-le totalminte cu tóte apartinentele secundarie — lasandu pre bietii nefericiti in campu liberu numai cu sufletulu in óse. Cumca catastrofa sa potutu localisá e meritulu Dniloru; Ludovic Borsos, notariu in Gurahontiu; Magnificenti'a Sa Dlu Beniaminu Boros, deputatu dietalu; Vasiliu Germanu, inv. in Gurahontiu; Carol Feltzer din Hontisioru; Iosif Marcovicu din Zeldisiu; Petru Popovicu, inv. in Zeldisiu si Alesandru Uri etc., cari in timpulu criticu, candu a isbucnitu foculu — si candu mai toti locuitorii comunéi erau dusi departe la lucrulu campului — au grabitu la fati'a locului — desvoltandu o activitate supraumana si astfelu le-a succesu a stinge alte done edificii cari luasera focu departe de catastrofa si cari déca nu se stingeau la timpu potrivit, tóta comun'a erá in periclu. In numele comunéi primésca numitii Dni multiamita si pre acésta cale!

Caus'a focului a fostu unu pruncu micu, cari jucandu-se cu chibrituri a aprinsu o capitia de fênu, de unde apoi s'a estinsu foculu; pagub'a e aprópe la 1000 fl. (un'a mie fl.); si nici un'a casa n'a fost asigurata. (T.I.M.)

* *Multiamita publica.* Cu ocasiunea serbarii iubileului meu de 50 de ani cá invetiatoriu, tienuta in 11/23. Septemvre 1888, am primitu din mai multe locuri felicitári si manifestári, parte in scrisu parte pre cale telegrafica. Fiind-cà i-mi este imposibilu a-me adresá catra unulu fie-care in deosebi, vin pre acést'a cale a-mi esprimá cele mai cordiale multiamiri Onor. reuniuni si corporatiuni, apoi tuturoru stimatoriloru amiciloru, colegiloru si eleviloru mei, cari nu si-au uitatu de mine la serbatoresculu evenimentu alu vietii mele. Oraviti'a-mont. in 12/24. Septemvre 1888 — cu distinsa stima: Iosif Novacu, invetiatoriu.

* *Nenorocire.* In 14. Septemvre a. c. au mersu mai multi locuitori din comun'a Secasiu, cà se-si padiasca cucuruzulu din imasiulu comunalu pre care lu-pradau mistretii. — Astfelu din odata se ivesce unu gliganu nemai pomenitu de mare inaintea lui Iosif Marisiu; care la momentu si-descarcá pusc'a, ranindu-lu intr'unu picioru. Gliganulu insa infuriatu se repede la dinsulu si incepe alu strapunge cu coltii intru atât'a, încát bietulu omu indata a si muritu. La audirea sgomotului au grabitu apoi ceialalti soti, cari puscara mistretulu — aducand-i pre ambii in comuna morti. — Betranii sponu ca in viati'a loru nu au vedutu dihanie atât de mare. (T.I.M.)

* *Elemente de istori'a naturala* pentru scólele poporale, de Dr. Daniil P. Barcianu, curs. I si II, aprobate de Venerabilele consistorii din Sibiu, Arad si Caransebesiu, s'au aprobatu si de Inaltulu ministeriu reg. ung. de culte si instructiune, sub Nr. 16524/887.

* *Multiamita publica.* Pentru biserica gr. or. din Beiusiu au mai contribuitu:

In list'a Dlui Parteniu Cosma, Directoru la „Albina“ in Sibiu, dela Dsa 50 fl.

In list'a dlu Hozanu, medicu in Graefenberg, dela dsa: 5 fl.

In list'a dlu administratoru protopopescu alu Aradului Moise Bocsianu, dela dsa 5 fl.

Beiusiu, in 12/24. Septemv. 1888.

(Va urmá.)

Comitetulu parochialu gr. or.

C o n c u r s e.

In urmarea ordinatiuni Ven. Consistoriu dtto 29/10 Septemvre a. c. Nr. 687. B. pentru deplinirea cu preotu a vacantei parochie gr. or. din Ineu, protopresviteratulu

Pestesiului, Cottulu Bihoru — se escrie din nou concursu cu terminu de recurgere 30 de zile dela prima publicare.

Emolumintele sunt:

1. Un'a sesiune de pamentu,
2. Birulu dela 120 case câte unu vica de cucuruзу sfarîmatu,

3. Stolele usuate si

4. Cortelu cu gradina spatiosa.

Recursele ajustate cu documintele despre cualificatiunea preotiasca pentru parochiile de clas'a p r i m a, suntu ase substerne subsemnatului protopresviteru in F.-Lugas u. p. Elesd (Biharmegye) era recurintii au se se presenteze in vreo Dumineca seu serbatore pana la espirarea concursului, in biseric'a din numit'a parochie, pentru de a-si areta desteritatea in cele preotiesci, conformu regulamentului congresualu.

Terminulu alegerei se va de fige dupa esfirarea concursului.

Lugasiulu super, la 13/25. Septemvre 1888.

Pentru comitetulu parochialu: **TEODORU FILIPU**, m. p. protopresviteru.

—□—

Pentru definitiv'a deplinire a parochiei vacantia de **Class'a a II-a din Comun'a Sicul'a**, ingremiata in Cottulu Aradului, Protopresviteratalu Boros-ineului, se escre concursu cu terminu de alegere pe Duminec'a din **9. Octomvre st. v. a. c.**

Emolumintele suntu:

1. Un'a sesiune pamentu aratoriu.

2. Birulu indatinatu dela 180 numeri de case una mesura cucuruзу sfarmatu, nu altcum si unu intravilanu parochialu.

3. Stolele usuate dela acea parochia nu altcum si accidentiile stolare dela individii gr. or. din prediurile dominale de peste Crisiu, care tote la olalta dau unu venitu annalu de 661 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá aceasta parochia suntu pofiti ca recursele lor instruite conformu statutului Organicu si Regulamentului pentru parochii adresate Comitetalui parochialu pana la 6. Octomvre se-le trimita subscrisului protopresviteru in Borosineu (Boros-Jenő) avandu densii a se presenta in vreo Dumineca s'au sarbatore in Biseric'a din locu pentru de asi areta desteritatea in cele bisericesci, observandu-se ca alegandu-lu preotu conformu §-lui 8. din Regulamentulu pentru parochii va avea a presta veduvei preutese jumetate din venitul parochiei pana inclusive 30. Maiu 1889.

Sicula, la 4. Septemvre 1888.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **IOANU CORNEA**, m. p. protopresviteru.

—□—

Pentru deplinirea postului de invetiatoriu la siól'a rom. gr. or. confesiunala din **Tergoviste** se escrie concursulu cu terminu de alegere pe diu'a de **23. Octomvre st. v. 1888.**

Emolumintele sunt: in bani gat'a 130 fl. 60 cr.; in naturale 4 jugere pamentu parte aratoriu, parte fênatia; 25 meti bucate, parte grau, parte cucuruзу; 30 metri de lemne din cari se incaldiesce si scól'a; pausialu si scripturistica 4 fl, pentru conferintie 5 fl, 400□ estravilanu; cuartiru liberu cu gradina de legumi.

Recursele ajustate conform prescrielor statutului organicu si ale art. XVIII. §. 6. 1879. — se-se tramita parintelui protopopu Georgiu Creciunescu in Belincz, u. p. Kiszató.

Recurentii au se-se presenteze in biseric'a locala,

spre a-si areta desteritatea in cantari si tipiculu bisericescu.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu: **GEORGIU CRECIUNESCU**, m. p. protopresviteru.

—□—

Pentru deplinirea postului de invetiatoriu la clas'a I. din comun'a mista **Fenlacu**, se escrie pana la **18. Septemvre st. v. a.**

Emolumintele sunt:

I. in naturale 20. chible grâu

1) In bani gat'a 300 fl.

2) pentru patru orgii de lemne, 40 fl.

3) pentru siasie orgii de paie, 48 fl.

4) Scripturistica, 10 fl.

5) pentru conferintie, 10 fl.

6) la inmormentari unde va fi pofitu simpla, 50 cr.

7) la biseric'a si pompa, 1 fl.

8) Locuintia libera cu gradina intra si extra-vilana.

Dela reflectanti, se poftesce, ca pre langa recursele instruate in sensulu regulamentului nou scolaru; si pre langa testimoniu de posederea limbei magiara. Si astfelu recursele instruate, — adresate Ven. Consistoriu Diecesanu temesian a-se trimite comisiunei scolare romane in Fenlacu per Neu-Arad.

Comisiunea scolará romana:

Moise Babescu, m. p.
parochu romanu.

Nica Milosiu, m. p.
presid.

Cu invoierea mea: **DEMETRIU DOLG'A** m. p., insp. scol.

—□—

Pentru deplinirea postului gr. or. rom. invetiatoriu dela scól'a paralela gr. or. rom. din **Cianadulu-Serbescu**, devenitu in vacantia prin abdicarea fostului invetiatoriu Rom. L. Papu, se deschide concursu cu terminu de alegere pre **25. Septemvre (7. Octomvre).**

Emolumintele:

1) Salariu fixu 250 fl. v. a. 2) 25 Meti de grâu cl. II-a. 3) 1. iantiu de pamentu aretoriu si gradina estravilana de 200□ 4) pausialu scripturisticiu 5. fl. v. a. 5) pentru conferintie invetiatoresci 10 fl. v. a. 6) Dela ingropatiuni mari unde va fi pofitu 50 cr. mici 20 cr. era deca prohodulu se va tiené in biseric'a 1 fl. 7) Cuartiru liberu.

Dela recurenti pre langa atestatu despre conduita si purtarea morala de pana acum — se recere se produca: a) Testimoniu despre absolvarea preparandiei b) despre depunerea esamenului de cualificatiune cu succesu bunu cum si din limb'a magiara. Cei ce vor probá prin atestat fi de demnu cá suntu capaci a instrua si a conduce unu cor vocalu vor avea preferintia.

Reflectantii carii nu vor produce acestea documinte nu potu fi in consideratiune; recursele se se adreseze comit. parochialu gr. or. din locu si pana la diu'a alegerei se se subscerna M. On. Dnu inspectoru scolaru **T e o d o r P o p o v i c i u** in Sietinu (Sajtény) Cottulu Csanád, pana cand vor avé a-se presentá in biseric'a din locu a-si areta desteritatea in cantare si tipicu, avendu (reflectii) alegandulu invetiatoriu a implinii si cantoratulu la rendulu seu. — Recursele intrate in diu'a alegerii, nu se voru primi.

Sig. **Cianadulu-serbescu**, in 22 Augustu 1888. st. v.

Pentru comit. parochialu:

Eli'a Telescu, m. p.
par. gr. or. rom.

Cu invoierea mea: **TEODORU POPOVICIU**, m. p. ins. scl.

—□—